

Fruitgame helpt in herkennen van gevaar

Verzekeraar Univé heeft een educatief spel voor de mobiel en iPad ontwikkeld voor basisschoolkinderen over gevaren in en om het huis. Bij kindcentrum Beatrix in Beilen had men de primeur.

BAS VAN SLUIS

‘W’ow, kijk dan... kijk dan...’ Trots balt de 8-jarige Rosalie uit groep 5 haar vuist. Ze heeft net voorkomen dat een banaanfiguurtje van een wankel trap kukelt. „Anders was hij echt banansap geworden”, zegt klasgenootje Bram (7). Rosalie: „Ik heb al bijna duizend punten gescoord. En ik heb al mijn levens nog.”

Ook Levi heeft een iPad in de hand waarmee hij een paarse bosbes – zittend op de fiets – over het scherm manoeuvreert. Plotseling komt er een telefoon in beeld. Gedachteloos klikt Levi op de knop om namens het stuk fruit op te nemen. „Ah nee”, roept de 9-jarige nog.

‘Zijn’ bosbes op de fiets is afgeleid door het telefoontje en rijdt zo maar de weg op. Een auto rijdt de vrucht zo plat als het maar kan. De weg is bezaaid met bosbes. „Ik had de telefoon niet moeten opnemen”, verzucht de jonge knul.

Dat is precies wat verzekeraar Univé hoopt te bereiken met Fruit Friends, ontwikkeld door game-uitgever Lion Castle, die vandaag officieel wordt gelanceerd. Kinderen kunnen elf spelletjes spelen die verschillende thema’s aansnijden. Doen ze het goed, dan leeft het vruchtenfiguurtje verder. Maar o wee als ze gevaarlijke dingen doen (zoals bellen op de fiets), want dan blijft er weinig over van de fruitige hoofdrolspelers van de game. Volgens verzekeraar Univé gebeuren de meeste ongevallen thuis.

„Bzzzz”, zegt Bram. Op zijn scherm wordt zijn virtuele groe-

Levi, Rosalie en Bram spelen het educatieve spel *Fruit Friends* voor het eerst. FOTO DVHN

ne peer geëlectrocuteerd. „Vergeeten om een oplader uit het stopcontact te halen.” Schooldirecteur Gerjan Peeneman kijkt toe terwijl Brams poppetje van de bank kukelt door de kortsluiting: „Niet handig hè als het bliksemt?”

„Opvoeden en zorgen voor een veilige woonomgeving is en blijft een taak voor ouders, maar het is

goed als kinderen al vroeg begrijpen waarom je deuren op slot moet doen of hoe je kortsluiting kunt voorkomen”, zei Univé-bestuurder Jan Dijkstra bij de lancering. „Jong geleerd, is oud gedaan. We willen natuurlijk vooral proberen om letsel te voorkomen en te beperken. Daar hebben wij als coöperatie ook een taak.”

Een van de initiatiefnemers is Hans Schieving van de verzekeraar. „We kwamen op het idee door een treinorganisatie in Australië die een filmpje opnam met grappige figuurtjes die laten zien op wat voor domme manieren je eigenlijk allemaal kan komen te overlijden.”

Het betreffende filmpje (*‘dumb ways to die’*) uit 2012 is bijna 210 mil-

De bosbes met een telefoon in zijn hand wordt platgereden. Oeps!

joen (!) keer bekeken op Youtube. „Die video heeft een enorme impact gehad, want het aantal slachtoffers bij spoorwegovergangen is in Australië afgenomen. Mensen kwamen op een laagdrempelige manier in aanraking met het thema. Zo kwamen we ook op dit idee.”

„We willen de bewustwording bij kinderen over de risico’s in en om het huis vergroten”, zegt Dijkstra. Hij overhandigde naast het spel een aantal uitlegbladen die de CKC Drenthe-scholen (30 scholen en kindcentra in Assen, Aa en Hunze, Borger-Odoorn, Tynaarlo, Noorderveld en Midden-Drenthe) bij de educatieve game krijgen. „Zodat de leraren en juffen handvatten hebben om het gesprek, na het spelen van Fruit Friends, met de kinderen aan te gaan.”

Dat het allemaal in een spel voor de mobiel of iPad is gegoten spreekt de Univé-bestuurder aan. „We zijn natuurlijk van de polissen en verzekeringen. Heel saai eigenlijk. Dat vindt de jeugd maar niks. Maar een game is wel leuk.”

Voorzitter Albert Veldhuis van het college van bestuur van CKC Drenthe is net zoals Rosalie, Bram en Levi super-enthousiast over het spel. Hij wil het verspreiden onder de duizenden leerlingen. „Onze kinderen worden hiermee hopelijk bewuster van de risico’s die er zijn. Zelf vind ik het heel bijzonder om kinderen en jeugd te zien fietsen terwijl ze van die grote oordoppen dragen om muziek te luisteren. Je hoort dan helemaal niets. Het is zo risicovol. Ik ben blij dat Univé dat ook mee heeft genomen in het spel.”

Veldhuis zegt zelf onlangs door zijn kleinkinderen op de vingers te zijn getikt over de oplader van zijn mobiel. „Die dingen worden soms heel warm. Als je die dan onder een kussen legt, heb je zo brand.”

Schieving zegt dat dit inderdaad iets is wat steeds vaker voorkomt: opladers die in brand vliegen. „Je zou de opladers standaard uit het stopcontact moeten trekken voordat je op bed gaat.” Veldhuis knikt: „Zo leren de kinderen wat op school en geven ze het aan opa of de ouders door.”

